

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 18. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 259 (alm. del) efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 259:

I forbindelse med at Udlændingestyrelsen har besluttet, at der er tilpas sikkert i Somalia, til at somaliske flygtninge i Danmark nu skal sendes hjem, bedes ministeren kommentere på artiklen "Søren Bendixen i Somalia: Rejser med bevæbnede vagter", www.dr.dk, den 16. december 2018. Ministeren bedes særligt forholde sig til, hvorledes det kan vurderes sikkert at rejse til Somalia, når terrororganisationen Al-Shabab ifølge artiklen fortsat gennemfører kidnapninger og smider bomber.

Svar:

Regeringen efterlever – ligesom tidligere regeringer – et armlængdeprincip, der indebærer, at afgørelser i asylsager i Danmark træffes uafhængigt af den politiske proces. Som minister hverken kan eller vil jeg derfor gå nærmere ind i de konkrete afgørelser, som træffes af udlændingemyndighederne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"Udlændingestyrelsen kan generelt oplyse om sikkerhedssituationen i Somalia, at forholdene i det sydlige og centrale Somalia har ændret sig efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse fra 2011 i sagen Sufi og Elmi mod UK, hvor domstolen vurderede, at sikkerhedssituationen i Somalia var omfattet af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3.

Efterfølgende har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i hhv. 2013 og 2015 truffet afgørelse i 2 sager som bekræfter, at forholdene i Mogadishu generelt ikke længere er af en sådan karakter, at enhver, som er til stede i landet, befinder sig i en reel risiko for overgreb som omfattet af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3.

10. januar 2019

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 22203
Akt-id 607409

Det følger endvidere af Udlændingestyrelsens *Country of Origin Report: Somalia. Den generelle sikkerhedssituation 2017-2018*, at den somaliske hær og den Afrikanske Unions fredsbevarende styrker i Somalia (AMISOM) til en vis grad har militær kontrol over de fleste bycentre i det sydlige og det centrale Somalia, men at al-Shabaab kontrollerer eller fortsat har indflydelse i de fleste landdistrikter i det sydlige og centrale Somalia. Til trods for denne udvikling, er sikkerhedssituationen i det sydlige og centrale Somalia stadig præget af udfordringer. Det fremgår således af Udlændingestyrelsens *Country of Origin Report*, at al-Shabaab har skjult tilstedeværelse i de fleste bycentre, hvorfra de udfører bombeangreb.

Oplysningerne i Søren Bendixens artikel omkring hans rejse til Somalia, og at al-Shabaab fortsat befinder sig i landet og foretager angreb, stemmer overens med disse baggrundsoplysninger. Der bliver således fortsat gennemført angreb fra al-Shabaabs side. Sådanne angreb er dog primært rettet mod profilerede personer, som har et udestående med organisationen. Det fremgår blandt andet af baggrundsoplysningerne, at al-Shabaabs primære mål er embedsmænd, klanledere, forretningspersoner, medarbejdere i internationale NGO'er og andre personer, der modarbejder al-Shabaabs ideologi. Ifølge flere kilder er civile personer i sig selv ikke angrebsmål for al-Shabaab, men al-Shabaab tager i forbindelse med deres angreb ikke højde for civile tab."

Udlændinge- og Integrationsministeriet har yderligere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Flygtningenævnet, der har oplyst følgende:

"I dommen *Sufi and Elmi v. UK* (appl. no. 8319/07 and 11449/07) af 28. juni 2011 udtalte Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol blandt andet, at den generelle vold i Mogadishu havde nået et niveau, hvor enhver, der vendte tilbage til byen, som udgangspunkt ville være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse i byen.

Somaliske statsborgere fra det sydlige og centrale Somalia fik herefter i en periode opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 eller 3, med henvisning til de generelle forhold i den del af landet.

De generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia er efterfølgende ændret væsentligt. Dette afspejles også i praksis ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fandt således i dommen *K.A.B. v. Sweden* (appl. no. 886/11) af 5. september 2013, at de aktuelle forhold i Mogadishu ifølge de foreliggende baggrundsoplysninger ikke længere var af en sådan karakter, at enhver, som var til stede i byen, befandt sig i en reel risiko for overgreb i strid med artikel 3. Denne vurdering fast-

holdt domstolen i dommen R.H. v. Sweden (appl. no. 4601/14) af 10. september 2015.

Flygtningenævnet traf i august og september 2016 afgørelse i fem principielle sager vedrørende somaliske statsborgere, hvor Udlændingestyrelsen havde vurderet, at forholdene i Somalia havde ændret sig således, at grundlaget for den meddelte opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, ikke længere var til stede, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og derfor havde truffet afgørelse om at inddrage/nægte at forlænge de pågældendes opholdstilladelser.

I afgørelserne i disse fem sager henviste Flygtningenævnet blandt andet til bemærkningerne til lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 om ændring af udlændingeloven, hvoraf det fremgår, at der for udlændinge med beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, og midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, skal foretages en vurdering af, om der på inddragelsestidspunktet aktuelt fortsat er et krav på beskyttelse i Danmark i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder om en tilbagevenden til hjemlandet vil indebære overgreb i strid med EMRK's artikel 3.

Endvidere fremgår det af disse bemærkninger, at der i situationer, hvor spørgsmålet om inddragelse af opholdstilladelsen opstår som følge af en forbedring af de generelle forhold i hjemlandet, efter omstændighederne kan træffes afgørelse om inddragelse, uanset at forholdene – trods forbedringerne – fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige. Inddragelse vil dog kræve, at ændringerne ikke må antages at være af helt midlertidig karakter.

Efter en samlet vurdering af de aktuelle baggrundsoplysninger om forholdene i Somalia fandt Flygtningenævnet i de fem sager, at de generelle forhold i Mogadishu var forbedret – om end forholdene fortsat var alvorlige og måtte betegnes som skrøbelige og uforudsigelige – ligesom ændringerne ikke fandtes at være af helt midlertidig karakter. Flygtningenævnet stadfæstede derfor Udlændingestyrelsen afgørelser om at inddrage/nægte at forlænge de pågældendes opholdstilladelser, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Flygtningenævnet har efterfølgende stadfæstet Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende somaliske statsborgere fra andre byer i det sydlige og centrale Somalia, hvor nævnet har fundet, at de generelle forhold var forbedret, ligesom ændringerne ikke fandtes at være af helt midlertidig karakter.

Flygtningenævnet har i 2017 og 2018 (frem til den 17. december 2018) modtaget 503 klager over Udlændingestyrelsens afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser vedrørende somaliske

statsborgere, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2 eller 3. Af disse sager har nævnet truffet afgørelse i 173 sager. Flygtningenævnet har stadfæstet Udlændingestyrelsens afgørelse i 76 sager, omgjort i 34 sager og hjemvist i 63 sager. Dertil kommer 18 sager, som er afsluttet uden afgørelse, idet klageren enten har frafaldet sin klage, er udrejst af Danmark eller er forsvundet.

Flygtningenævnets koordinationsudvalg følger situationen og udviklingen i Somalia nøje, ligesom udvalget – som et fast punkt på udvalgets dagsorden – drøfter Flygtningenævnets behandling af sager vedrørende statsborgere fra Somalia. I grundlaget for disse drøftelser indgår blandt andet relevant, opdateret baggrundsmateriale om de generelle forhold i Somalia.

Det skal understreges, at Flygtningenævnet i forbindelse med nævnets afgørelser – udover de generelle forhold – naturligvis tager stilling til, om den enkelte klager måtte have et individuelt asylmotiv, der gør, at klageren har beskyttelsesbehov efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller 2. Klagere, der efter en individuel vurdering risikerer forfølgelse eller overgreb efter EMRK artikel 3, får naturligvis ikke inddraget/nægtet forlængelse af deres opholdstilladelse.”

Inger Støjberg

/

Lars Lichtenstein